

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

5. oktober 2023 *

»Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – retligt samarbejde i straffesager – rammeafgørelse 2008/675/RIA – hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag – artikel 1, stk. 1 – anvendelsesområde – artikel 3, stk. 1, 3 og 4 – forpligtelse til at tillægge tidligere domme afsagt i andre medlemsstater samme retsvirkninger som nationale domme – betingelser – idømmelse af en betinget frihedsstraf – ny overtrædelse begået i løbet af prøvetiden – tilbagekaldelse af udsættelsen af frihedsstraffen og faktisk fuldbyrdelse heraf – indgreb i den tidligere dom og enhver afgørelse vedrørende fuldbyrdelsen heraf – rammeafgørelse 2008/947/RIA – artikel 14, stk. 1 – anerkendelse af domme med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og eventuel tilbagekaldelse af udsættelsen af dommens fuldbyrdelse«

I sag C-219/22,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Rajonen sad Nesebar (kredsdomstolen i Nessebar, Bulgarien) ved afgørelse af 25. marts 2022, indgået til Domstolen den 28. marts 2022, i straffesagen mod

QS,

procesdeltager:

Rajonna prokuratura Burgas,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, C. Lycourgos, og dommerne L.S. Rossi (refererende dommer), J.-C. Bonichot, S. Rodin og O. Spineanu-Matei,

generaladvokat: P. Pikamäe,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

* Processprog: bulgarsk.

efter at der er afgivet indlæg af:

- QS ved advokat G. Koleva,
- Europa-Kommissionen ved S. Grünheid og I. Zaloguin, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 20. april 2023,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 3, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24. juli 2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag (EUT 2008, L 220, s. 32).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en sag om faktisk fuldbyrdelse i en medlemsstat af en endelig dom om betinget frihedsstraf, som en statsborger i en anden medlemsstat er blevet idømt af en ret i denne anden medlemsstat.

Retsforskrifter

EU-retten

Rammeafgørelse 2008/675

- 3 Følgende fremgår af 2., 5.-7. og 14. betragtning til rammeafgørelse 2008/675:
 - »(2) Den 29. november 2000 vedtog Rådet [for Den Europæiske Union] i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager, hvori der foreskrives »Vedtagelse af et eller flere instrumenter, der indfører princippet om, at retten i en medlemsstat skal være i stand til at tage hensyn til endelige afgørelser i straffesager afsagt af en domstol i en anden medlemsstat, med henblik på at vurdere lovovertræderens kriminelle fortid, overveje, om der er tale om gentagelsestilfælde, og fastlægge, hvilken straf der skal pålægges, samt de nærmere vilkår for fuldbyrdelsen«.
- [...]
- (5) Det bør fastslås som et princip, at medlemsstaterne bør tillægge domme afsagt i andre medlemsstater samme retsvirkninger som nationale domme i overensstemmelse med national ret, uanset om disse retsvirkninger ifølge national ret betragtes som spørgsmål om faktiske forhold eller som retlige spørgsmål af processuel eller materiel karakter. Denne rammeafgørelse tager imidlertid ikke sigte på at harmonisere de konsekvenser, som

tidligere domme skal have ifølge de forskellige nationale lovgivninger, og forpligtelsen til at tage hensyn til tidligere domme afsagt i andre medlemsstater eksisterer kun i det omfang, der tages hensyn til tidligere nationale domme i henhold til national ret.

- (6) I modsætning til andre instrumenter tager denne rammeafgørelse ikke sigte på fuldbyrdelse i en medlemsstat af retsafgørelser, der er truffet i andre medlemsstater, men tager snarere sigte på at gøre det muligt at knytte konsekvenser til en tidligere dom afsagt i en medlemsstat i forbindelse med en ny straffesag i en anden medlemsstat i det omfang, sådanne konsekvenser er knyttet til tidligere nationale domme i henhold til lovgivningen i den anden medlemsstat.

[...]

- (7) De retsvirkninger, der tillægges en dom afsagt i en anden medlemsstat, bør svare til retsvirkningerne af en national afgørelse, der træffes i fasen før retssagen, under selve retssagen og i domsfuldbyrdsfasen.

[...]

- (14) Indgreb i en dom eller fuldbyrdelse af denne omfatter bl.a. situationer, hvor den sanktion, der er idømt ved en tidligere dom, i overensstemmelse med den anden medlemsstats nationale ret skal absorberes eller medregnes i en anden sanktion, som derefter skal fuldbyrdes rent faktisk, i det omfang den første dom ikke allerede er fuldbyrdet eller dens fuldbyrdelse ikke er overført til den anden medlemsstat.«

- 4 Denne rammeafgørelses artikel 1 med overskriften »Formål« bestemmer i stk. 1:

»Formålet med denne rammeafgørelse er at fastsætte, på hvilke betingelser der i forbindelse med en straffesag mod en person i en medlemsstat skal tages hensyn til tidligere domme afsagt mod samme person for andre forhold i andre medlemsstater.«

- 5 Den nævnte rammeafgørelses artikel 2 med overskriften »Definitioner« har følgende ordlyd:

»I denne rammeafgørelse forstås ved »dom«: alle endelige afgørelser truffet af en straffedomstol, hvori en person kendes skyldig i en strafbar handling.«

- 6 Rammeafgørelsens artikel 3 med overskriften »Hensyntagen til domme afsagt i andre medlemsstater i forbindelse med en ny straffesag« fastsætter følgende i stk. 1-4:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at der i forbindelse med en straffesag mod en person tages hensyn til tidligere domme afsagt mod samme person for andre forhold i andre medlemsstater, om hvilke der er fremskaffet oplysninger i henhold til relevante instrumenter om gensidig retshjælp eller om udveksling af oplysninger fra strafferegistre, i det omfang der tages hensyn til tidligere nationale domme, og at sådanne domme tillægges samme retsvirkninger som tidligere nationale domme i overensstemmelse med national ret.

2. Stk. 1 finder anvendelse i fasen før retssagen, under selve retssagen og i domsfuldbyrdsfasen, navnlig med hensyn til de relevante procedureregler, herunder reglerne for varetægtsfængsling, kvalifikationen af overtrædelsen, straffens type og omfang og reglerne for fuldbyrdelse af afgørelsen.

3. Hensyntagen til tidligere domme afsagt i andre medlemsstater, jf. stk. 1, har ikke som virkning, at den medlemsstat, der gennemfører den nye retssag, griber ind i, ophæver eller på ny prøver tidligere domme eller eventuelle afgørelser vedrørende disses fuldbyrdelse.

4. Stk. 1 finder ikke anvendelse, jf. stk. 3, i det omfang hensyntagen til den tidligere dom, såfremt denne havde været en national dom afsagt i den medlemsstat, der gennemfører den nye retssag, i overensstemmelse med denne medlemsstats nationale ret ville have som virkning at gribe ind i, ophæve eller på ny prøve den tidligere dom eller en eventuel afgørelse vedrørende dens fuldbyrdelse.«

Rammeafgørelse 2008/947/RIA

- 7 Artikel 1, stk. 1-3, i Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner (EUT 2008, L 337, s. 102) bestemmer:

»1. Denne rammeafgørelse tager sigte på at lette domfældtes rehabilitering, forbedre beskyttelsen af ofre og den brede offentlighed og lette anvendelsen af passende tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner for så vidt angår lovovertrædere, der ikke bor i domsstaten. Med henblik på at nå disse mål fastsætter denne rammeafgørelse regler, hvorefter en anden medlemsstat end den, hvor den domfældte er dømt, anerkender domme og, hvor det er relevant, afgørelser om tilsyn, fører tilsyn med tilsynsforanstaltninger, der er pålagt på grundlag af en dom, eller alternative sanktioner, der er knyttet til dommen, og træffer alle øvrige afgørelser i forbindelse med dommen, medmindre andet er fastsat i denne rammeafgørelse.

[...]

3. Denne rammeafgørelse finder ikke anvendelse på

- a) fuldbyrdelse af straffedomme, der indebærer frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger, og som falder ind under anvendelsesområdet for [Rådets rammeafgørelse 2008/909/JAI af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (EUT 2008, L 327, s. 27)]

[...]«

- 8 Artikel 14, stk. 1, i rammeafgørelse 2008/947 fastsætter:

»Det tilkommer fuldbyrdelsesstatens kompetente myndigheder at træffe alle efterfølgende afgørelser i forbindelse med den betingede straf, prøveløsladelsen, den betingede dom og den alternative sanktion, navnlig i tilfælde af manglende overholdelse af en tilsynsforanstaltning eller alternativ sanktion, eller hvis den domfældte begår en ny strafbar handling.

Sådanne efterfølgende afgørelser omfatter især:

- a) ændring af de pligter eller påbud, der er knyttet til tilsynsforanstaltningen eller den alternative sanktion, eller ændring af varigheden af prøvetiden med tilsyn

- b) tilbagekaldelse af udsættelsen af fuldbyrdelsen af dommen eller tilbagekaldelsen af afgørelsen om prøveløsladelse, og
- c) pålæggelse af en frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning, hvis det drejer sig om en alternativ sanktion eller betinget dom.«

Bulgarsk ret

- 9 Artikel 8, stk. 2, i Nakazatelen kodeks (straffeloven, herefter »NK«) bestemmer:

»Der tages hensyn til en retskraftig dom, som er afsagt i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union for en handling, som er strafbar i henhold til [NK], i enhver straffesag, som føres mod den samme person i Republikken Bulgarien.«

- 10 Denne lovs artikel 68, stk. 1, er affattet som følger:

»Såfremt den domfældte inden udløbet af den prøveperiode, som retten har fastsat, begår en ny forsætlig strafbar handling, der er genstand for retsforfølgning fra anklagemyndighedens side, og for hvilken den pågældende idømmes en frihedsstraf, selv efter prøveperiodens udløb, skal denne afsone den betingede dom.«

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 11 QS er en rumænsk statsborger, der er bosiddende i Rumænien.

- 12 Ved dom af 3. april 2019, der blev stadfæstet ved dom afsagt af Curtea de Appel Cluj (appeldomstolen i Cluj, Rumænien) den 24. juni 2019, og som har fået retskraft, blev QS idømt en frihedsstraf på et år og seks måneder med en prøvetid på to år, dvs. indtil den 24. juni 2021 (herefter »den første dom«), for at have ført et køretøj i spirituspåvirket tilstand (herefter »den første lovovertrædelse«).

- 13 Den 1. september 2020 begik QS i løbet af den prøvetid, der var fastsat i den første dom, en ny lovovertrædelse på bulgarsk område for at have ført et køretøj i spirituspåvirket tilstand (herefter »den anden lovovertrædelse«).

- 14 Ved kendelse afsagt af den forelæggende ret, Rajonen sad Nesebar (kredsdomstolen i Nessebar, Bulgarien), der blev retskraftig den 9. marts 2022, blev QS idømt en frihedsstraf på tre måneder, en bøde på 150 bulgarske leva (BGN) (ca. 77 EUR) samt inddragelse af kørekortet i en periode på 12 måneder (herefter »den anden dom«).

- 15 Den 23. marts 2022 modtog denne ret en anmodning fra anklagemyndigheden ved Rajonna prokuratura Burgas (den regionale anklagemyndighed i Burgas, Bulgarien) i henhold til NK's artikel 68, stk. 1, om fuldbyrdelse af den første dom med den begrundelse, at den anden lovovertrædelse var blevet begået i den ved denne dom fastsatte prøveperiode.

- 16 I denne forbindelse har den forelæggende ret udtrykt tvivl om fortolkningen af rammeafgørelse 2008/675. I denne henseende har den forelæggende ret anført, at NK's artikel 8, stk. 2, har gennemført denne rammeafgørelses artikel 3, stk. 1, ved at fastsætte, at en retskraftig dom, som

er afsagt over for en person i en anden medlemsstat end Republikken Bulgarien, for en handling, som er strafbar i henhold til NK, tages i betragtning i enhver straffesag, som føres mod denne person i Bulgarien.

- 17 Dette er tilfældet med den første dom, eftersom QS er blevet endeligt idømt en frihedsstraf på et år og seks måneder i Rumænien, og at det på grundlag af de oplysninger, der er indhentet via instrumenter om gensidig retshjælp, er blevet fastslået, at den handling, der udgjorde den første lovovertrædelse, ligeledes udgør en lovovertrædelse i medfør af NK.
- 18 Den forelæggende ret har desuden konstateret, at alle de betingelser, der er fastsat i NK's artikel 68, stk. 1, med henblik på den faktiske fuldbyrdelse af den første dom, er opfyldt i det foreliggende tilfælde. QS havde nemlig inden udløbet af den prøvetid, der var fastsat i forbindelse med denne dom, begået en anden forsætlig lovovertrædelse, for hvilken han blev idømt en frihedsstraf.
- 19 Denne ret er således af den opfattelse, at den er forpligtet til at tage hensyn til den første dom og til faktisk at fuldbyrde den i medfør af bestemmelserne i NK's artikel 8, stk. 2, sammenholdt med samme lovs artikel 68, stk. 1. Ifølge den forelæggende ret opstår imidlertid det spørgsmål, om artikel 3, stk. 3, i rammeafgørelse 2008/675 er til hinder for en sådan hensyntagen.
- 20 Den forelæggende ret har anført, at denne bestemmelse, således som den er fortolket af Domstolen, bl.a. i dom af 21. september 2017, Beshkov (C-171/16, EU:C:2017:710), kræver, at en afgørelse om fuldbyrdelse af en tidligere dom ikke prøves på ny. Den forelæggende ret er imidlertid af den opfattelse, at den foreliggende sag adskiller sig fra den sag, der gav anledning til denne dom, for så vidt som en eventuel ændring af betingelserne for fuldbyrdelse af den første dom ikke følger af en skønsmæssig afgørelse truffet af denne ret, men følger af en retlig forpligtelse, der er fastsat i NK's artikel 68, stk. 1.
- 21 På denne baggrund har Rajonen sad Nesebar (kredsdomstolen i Nessebar) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 3, stk. 3, i [rammeafgørelse 2008/675] fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning såsom [NK's] artikel 68, stk. 1, sammenholdt med [denne lovs] artikel 8, stk. 2, hvorefter en national ret, der har fået forelagt en anmodning om fuldbyrdelse af en straf, som en ret i en anden medlemsstat har fastsat ved en tidligere dom, med henblik herpå ved et påbud om den faktiske fuldbyrdelse kan gribe ind i vilkårene for fuldbyrdelsen af den sidstnævnte straf?«

Det præjudicielle spørgsmål

- 22 Med det præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 3, stk. 3, i rammeafgørelse 2008/675 skal fortolkes således, at denne bestemmelse gør det muligt for en ret i en medlemsstat, til hvilken der er indgivet en anmodning om fuldbyrdelse af en betinget dom, som er idømt ved en tidligere endelig dom afsagt i en anden medlemsstat for andre forhold, at tilbagekalde udsættelsen af fuldbyrdelsen af den betingede straf og anordne den faktiske fuldbyrdelse heraf.
- 23 Det skal indledningsvis efterprøves, om en sådan anmodning er omfattet af anvendelsesområdet for rammeafgørelse 2008/675.

- 24 I denne henseende bemærkes, at denne rammeafgørelse i medfør af dens artikel 1, stk. 1, har til formål at fastsætte, på hvilke betingelser der i forbindelse med en ny straffesag mod en person i en medlemsstat skal tages hensyn til tidligere domme afsagt mod samme person for andre forhold i andre medlemsstater (dom af 5.7.2018, Lada, C-390/16, EU:C:2018:532, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis). Det skal ligeledes bemærkes, at begrebet »dom« i overensstemmelse med den nævnte rammeafgørelses artikel 2 omfatter enhver endelig afgørelse truffet af en straffedomstol, hvori en person kendes skyldig i en strafbar handling.
- 25 Heraf følger, således som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 36 i forslaget til afgørelse, at rammeafgørelse 2008/675 finder anvendelse på enhver ny straffesag, der indledes i en medlemsstat mod en person, som tidligere har været genstand for en endelig dom afsagt i en anden medlemsstat for andre forhold.
- 26 Det fremgår i øvrigt af denne rammeafgørelses artikel 3, stk. 2, sammenholdt med anden og syvende betragtning hertil, at begrebet »ny straffesag« med henblik på anvendelsen af den nævnte rammeafgørelse omfatter fasen før retssagen, selve retssagen og domsfuldbyrdsfasen (jf. i denne retning dom af 5.7.2018, Lada, C-390/16, EU:C:2018:532, præmis 29 og 30).
- 27 Rammeafgørelse 2008/675 finder således ikke kun anvendelse på de procedurer, der er knyttet til fastlæggelsen af spørgsmålet om, hvorvidt den tiltalte kan kendes skyldig, men også på procedurerne vedrørende fuldbyrdelsen af straffen, hvori der skal tages hensyn til den straf, der er idømt ved en tidligere dom afsagt i en anden medlemsstat, der er blevet endelig (jf. i denne retning dom af 21.9.2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, præmis 28).
- 28 I det foreliggende tilfælde er den anmodning i hovedsagen, der er nævnt i nærværende doms præmis 15, blevet indgivet i en medlemsstat, nemlig Republikken Bulgarien, mod en person, der har været genstand for en første endelig dom afsagt tidligere i en anden medlemsstat, nemlig Rumænien.
- 29 Selv om denne anmodning tager sigte på den faktiske fuldbyrdelse af den straf, der blev idømt ved denne første dom, blev den desuden indgivet som følge af, at den pågældende person i Bulgarien er blevet idømt endnu en straf for andre forhold, og anmodningen indgår i en sag om fuldbyrdelse af denne anden dom, med hensyn til hvilken der skal tages hensyn til den straf, der er idømt ved den nævnte første dom afsagt i Rumænien.
- 30 Som generaladvokaten har anført i punkt 40 i forslaget til afgørelse, fremgår det nemlig af gældende national ret, således som den er fremstillet i forelæggelsesafgørelsen, at når en person, der som i det foreliggende tilfælde tidligere er blevet idømt en betinget frihedsstraf, herunder i en anden medlemsstat, på ny idømmes en frihedsstraf for en forsætlig lovovertrædelse, der er begået i den prøveperiode, der er fastsat ved den første dom, træffer den kompetente ret med henblik på afsigelsen af den nye dom ligeledes afgørelse om fuldbyrdelsen af den betingede straf som fastsat ved den første dom.
- 31 Det følger af det ovenstående, at anmodningen i hovedsagen indgår i en ny straffesag indledt i en medlemsstat mod en person, som tidligere er blevet endeligt dømt for andre forhold i en anden medlemsstat, og dermed af denne grund er omfattet af anvendelsesområdet for rammeafgørelse 2008/675.

- 32 Under disse omstændigheder skal det lægges til grund, at den forelæggende ret med sit spørgsmål nærmere bestemt ønsker oplyst, om artikel 3, stk. 3, i rammeafgørelse 2008/675 skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, der gør det muligt for en ret i denne medlemsstat, til hvilken der i forbindelse med en ny straffesag indledt mod en person, som tidligere ved en endelig dom afsagt i en anden medlemsstat for andre forhold er blevet idømt en betinget straf, som ikke fuldt ud er blevet fuldbyrdet, er blevet indgivet en anmodning om fuldbyrdelse af denne dom, at tilbagekalde udsættelsen af fuldbyrdelsen af den betingede straf og anordne den faktiske fuldbyrdelse heraf.
- 33 I denne henseende skal det indledningsvis fremhæves, at rammeafgørelsen, således som det fremgår af sjette betragtning hertil, ikke tager sigte på fuldbyrdelse i en medlemsstat af retsafgørelser, der er truffet i andre medlemsstater. Den tager derimod sigte på, således som det fremgår af anden og femte til syvende betragtning hertil, at hver enkelt medlemsstat sikrer, at tidligere straffedomme afsagt i en anden medlemsstat tillægges samme retsvirkninger som nationale domme i overensstemmelse med national ret, med henblik på at vurdere den pågældende persons kriminelle fortid, fastslå, om der er tale om gentagelsestilfælde, samt fastlægge, hvilken straf der skal pålægges, samt de nærmere vilkår for fuldbyrdelsen (jf. i denne retning dom af 15.4.2021, AV (Samlet dom), C-221/19, EU:C:2021:278, præmis 47-49 og den deri nævnte retspraksis).
- 34 I overensstemmelse med dette formål pålægger denne rammeafgørelses artikel 3, stk. 1, sammenholdt med femte betragtning hertil, medlemsstaterne at sikre, at der i forbindelse med en ny straffesag mod en person både tages hensyn til tidligere domme afsagt i andre medlemsstater mod den pågældende for andre forhold, om hvilke der er fremskaffet oplysninger i henhold til relevante instrumenter om gensidig retshjælp eller om udveksling af oplysninger fra strafferegistre, i det omfang der tages hensyn til tidligere afsagte nationale domme i henhold til national ret, og tillægges samme retsvirkninger som sidstnævnte tidligere afsagte domme i overensstemmelse med denne ret, uanset om disse retsvirkninger betragtes som spørgsmål om faktiske forhold eller som retlige spørgsmål af processuel eller materiel karakter (jf. i denne retning dom af 15.4.2021, AV (Samlet dom), C-221/19, EU:C:2021:278, præmis 50 og den deri nævnte retspraksis).
- 35 I henhold til artikel 3, stk. 3, i rammeafgørelse 2008/675 kan en hensyntagen til tidligere domme afsagt i andre medlemsstater i forbindelse med en ny straffesag hverken have til virkning at gribe ind i disse tidligere domme eller i en eventuel afgørelse vedrørende deres fuldbyrdelse i den medlemsstat, hvor den nye straffesag føres, eller at ophæve eller på ny at prøve de nævnte domme, som der således skal tages hensyn til, sådan som de blev afsagt (dom af 15.4.2021, AV (Samlet dom), C-221/19, EU:C:2021:278, præmis 53 og den deri nævnte retspraksis).
- 36 I forlængelse af denne bestemmelse præciseres det i denne rammeafgørelses artikel 3, stk. 4, at rammeafgørelsens artikel 3, stk. 1, ikke finder anvendelse, i det omfang hensyntagen til den tidligere dom, såfremt denne havde været en national dom afsagt i den medlemsstat, der gennemfører den nye retssag, i overensstemmelse med denne medlemsstats nationale ret ville have som virkning at gribe ind i, ophæve eller på ny prøve denne tidligere dom eller en eventuel afgørelse vedrørende dens fuldbyrdelse.
- 37 Med henblik på anvendelsen af den nævnte rammeafgørelses artikel 3, stk. 3 og 4, præciseres det i 14. betragtning hertil, at »[i]ndgreb i en dom eller fuldbyrdelse af denne« bl.a. omfatter situationer, hvor den sanktion, der er idømt ved en tidligere dom, i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor den nye straffesag finder sted, skal absorberes eller

medregnes i en anden sanktion, som derefter skal fuldbyrdes rent faktisk, i det omfang denne tidligere dom ikke allerede er fuldbyrdet eller dens fuldbyrdelse ikke er overført til den anden medlemsstat.

- 38 I denne henseende fastslog Domstolen for det første, at artikel 3, stk. 3, i rammeafgørelse 2008/675, sammenholdt med sjette betragtning hertil, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter, at en national ret, der skal træffe afgørelse i en ny straffesag, kan tilbagekalde den udsættelse af fuldbyrdelsen, der er knyttet til en frihedsstraf, som er idømt ved en tidligere endelig dom afsagt i en anden medlemsstat, som allerede er fuldbyrdet i sin helhed, og omdanne denne betingede dom til en fængselsstraf. En hensyntagen til denne dom under disse omstændigheder ville nemlig medføre en fornyet prøvelse af fuldbyrdelsesvilkårene for den nævnte dom (jf. i denne retning dom af 21.9.2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, præmis 44-47).
- 39 Heraf følger, at hvad angår en endelig dom om en betinget frihedsstraf, der tidligere er afsagt i en medlemsstat og fuldt ud er fuldbyrdet, er artikel 3, stk. 3 og 4, i rammeafgørelse 2008/675, sammenholdt med 6. og 14. betragtning hertil, til hinder for, at en national ret tager hensyn til denne dom på samme måde som en national dom, og for, at denne dom tillægges samme retsvirkninger som tidligere nationale domme, når dette i overensstemmelse med gældende national ret bevirker en tilbagekaldelse af den udsættelse af fuldbyrdelsen af den betingede straf, som blev idømt ved den nævnte dom, og at denne straf omdannes til en fængselsstraf.
- 40 For det andet har Domstolen præciseret, at hensyntagen til en tidligere endelig dom, der er afsagt i en anden medlemsstat, og som ikke er blevet fuldt ud fuldbyrdet, i forbindelse med en ny straffesag indledt mod den samme person for andre forhold med henblik på idømmelse af en samlet straf, der tager hensyn til den straf, der er idømt ved denne dom, ikke har til virkning at gribe ind i den nævnte dom eller enhver afgørelse vedrørende dens fuldbyrdelse som omhandlet i artikel 3, stk. 3, i rammeafgørelse 2008/675, sammenholdt med 14. betragtning hertil, når denne dom er blevet overført og anerkendt i overensstemmelse med rammeafgørelse 2008/909 med henblik på fuldbyrdelse heraf i den medlemsstat, hvor den nye straffesag finder sted (jf. i denne retning dom af 15.4.2021, AV (Samlet dom), C-221/19, EU:C:2021:278, præmis 55 og 56).
- 41 I denne sammenhæng bemærkes, således som generaladvokaten har fremhævet i punkt 51 i forslaget til afgørelse, at for så vidt angår en endelig dom, hvorved der idømmes en betinget frihedsstraf som den i hovedsagen omhandlede, reguleres fremsendelsen af denne dom til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den nye straffesag finder sted, og denne medlemsstats anerkendelse af den nævnte dom ikke af rammeafgørelse 2008/909, men af rammeafgørelse 2008/947 (jf. i denne retning dom af 26.3.2020, A.P. (Tilsynsforanstaltninger), C-2/19, EU:C:2020:237, præmis 59). Anvendelsesområdet for disse to rammeafgørelser udelukker nemlig gensidigt hinanden, således som det fremgår af artikel 1, stk. 3, litra a), i rammeafgørelse 2008/947.
- 42 Det forholder sig ikke desto mindre således, at i overensstemmelse med sidstnævnte rammeafgørelses artikel 14, stk. 1, er en af virkningerne af anerkendelsen af en betinget frihedsstraf netop at give den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten beføjelse til at vedtage de foranstaltninger vedrørende den oprindeligt indrømmede udsættelse af straffen, som forekommer nødvendige, når den domfældte begår en ny strafbar handling, herunder navnlig tilbagekaldelse af udsættelsen (jf. i denne retning dom af 26.3.2020, A.P. (Tilsynsforanstaltninger), C-2/19, EU:C:2020:237, præmis 47-49).

- 43 Heraf følger, at hvad angår en endelig dom om en betinget frihedsstraf, der tidligere er afsagt i en medlemsstat og ikke fuldt ud er fuldbyrdet, er det først, når denne dom er blevet overført og anerkendt i overensstemmelse med rammeafgørelse 2008/947, at artikel 3, stk. 3 og 4, i rammeafgørelse 2008/675, sammenholdt med 6. og 14. betragtning hertil, ikke er til hinder for, at en national ret tager hensyn til denne dom på samme måde som en national dom, eller for, at denne dom tillægges samme retsvirkninger som tidligere nationale domme, når denne hensyntagen bevirker en tilbagekaldelse af den udsættelse af fuldbyrdelsen af straffen, der blev indrømmet ved den betingede dom, og at denne straf omdannes til en fængselsstraf. Det er nemlig kun i et sådant tilfælde, at en sådan hensyntagen til denne dom ikke vil have som virkning, at der gribes ind i afgørelserne vedrørende dommens fuldbyrdelse som omhandlet i den nævnte bestemmelse.
- 44 I det foreliggende tilfælde fremgår det for det første af forelæggelsesafgørelsen, at QS efter i Rumænien at være blevet idømt en frihedsstraf på et år og seks måneder, der blev gjort betinget med en prøvetid på to år, der udløb den 24. juni 2021, den 1. september 2020, dvs. i løbet af den prøvetid, der var fastsat i den første dom, begik en anden lovovertrædelse, som han blev dømt for i Bulgarien. Det følger heraf, at den første dom ikke var blevet fuldt ud fuldbyrdet på det tidspunkt, hvor den anden lovovertrædelse blev begået.
- 45 For det andet er den forelæggende ret af den opfattelse, at den omstændighed, at der inden for rammerne af hovedsagen tages hensyn til den første dom på samme måde som en national dom, og at denne dom tillægges samme retsvirkninger som nationale domme i overensstemmelse med national ret, som fortolket af denne ret, bevirker, at denne ret har pligt til at tilbagekalde den udsættelse af fuldbyrdelsen af straffen, der blev indrømmet ved den betingede dom, og anordne en effektiv fuldbyrdelse af nævnte dom.
- 46 Som anført i nærværende doms præmis 43 kan en sådan hensyntagen til den første dom imidlertid kun finde sted, hvis fuldbyrdelsen af denne dom er blevet overført og anerkendt i den medlemsstat, hvor den nye straffesag finder sted, dvs. i det foreliggende tilfælde i Republiken Bulgarien, under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i rammeafgørelse 2008/947.
- 47 Det fremgår imidlertid på ingen måde af forelæggelsesafgørelsen, at dommen fra Curtea de Apel Cluj (appeldomstolen i Cluj), der er nævnt i nærværende doms præmis 12, i henhold til denne rammeafgørelse er blevet overført til de kompetente bulgarske myndigheder med henblik på anerkendelse heraf og tilsyn med de tilsynsforanstaltninger, som denne dom indebærer, hvilket det ikke desto mindre tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 48 Det skal endvidere tilføjes, at den omstændighed, som den forelæggende ret har henvist til, hvorefter en sådan indgriben i fuldbyrdelsesvilkårene for den straf, der er idømt ved den første dom, således som den er blevet idømt, ikke følger af en fornyet prøvelse af denne dom på denne rets eller domfældtes initiativ, men følger af, at der i henhold til bulgarsk ret tages hensyn til den nævnte dom, som om den var blevet afsagt af de bulgarske domstole, er uden betydning i denne henseende. Det er således tilstrækkeligt at fastslå, at en national ret ikke på denne måde kan tage hensyn til en endelig tidligere dom afsagt i en anden medlemsstat uden for de tilfælde, der er fastsat i rammeafgørelse 2008/947.
- 49 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 3, stk. 3, i rammeafgørelse 2008/675 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, der gør det muligt for en ret i denne medlemsstat, til hvilken der i forbindelse med en ny straffesag indledt mod en person, som tidligere ved en

endelig dom afsagt i en anden medlemsstat for andre forhold er blevet idømt en betinget straf, som ikke fuldt ud er blevet fuldbyrdet, er blevet indgivet en anmodning om fuldbyrdelse af denne dom, at tilbagekalde udsættelsen af fuldbyrdelsen af den betingede straf og anordne den faktiske fuldbyrdelse heraf, forudsat at den nævnte dom er blevet overført og anerkendt i den medlemsstat, hvor den nye straffesag finder sted, i overensstemmelse med rammeafgørelse 2008/947.

Sagsomkostninger

- 50 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Artikel 3, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24. juli 2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, der gør det muligt for en ret i denne medlemsstat, til hvilken der i forbindelse med en ny straffesag indledt mod en person, som tidligere ved en endelig dom afsagt i en anden medlemsstat for andre forhold er blevet idømt en betinget straf, som ikke fuldt ud er blevet fuldbyrdet, er blevet indgivet en anmodning om fuldbyrdelse af denne dom, at tilbagekalde udsættelsen af fuldbyrdelsen af den betingede straf og anordne den faktiske fuldbyrdelse heraf, forudsat at den nævnte dom er blevet overført og anerkendt i den medlemsstat, hvor den nye straffesag finder sted, i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner.

Underskrifter